

# HET BOEK NEHEMIA.

## 1

*Nehemia's gebed:*

- 1 De geschiedenissen van Nehemia,  
zoon van Hachalja.
- En het geschiedde in de maand Kisleu  
in het twintigste jaar,  
als ik te Susan in het paleis was,  
zoo kwam Hanani,
- 2 een van mijne broederen,  
hij  
en *sommige* mannen uit Juda;  
en ik vraagde hen naar de Joden,  
die ontkomen waren,  
(die overgebleven waren van de gevangenschap),  
en naar Jeruzalem.
- 3 En zij zeiden tot mij:  
"De overgeblevenen,  
die van de gevangenschap aldaar in het landschap zijn overgebleven,  
zijn in groote ellende  
en in versmaadheid;  
en Jeruzalems muur is verscheurd,  
en hare poorten zijn met vuur verbrand."
- 4 En het geschiedde,  
als ik deze woorden hoorde,  
zoo zat ik neder  
en weende,  
en bedreef rouw *eenige* dagen,  
en ik was vastende  
en biddende  
voor het aangezicht van den God des hemels.
- 5 En ik zeide:  
"Och HEERE,  
God des hemels,  
Gij groote en vreeselijke God,  
Die het verbond  
en goedertierenheid houdt dengenen,  
die Hem liefhebben  
en Zijne geboden houden:
- 6 laat toch Uw oor opmerkende  
en Uwe oogen open zijn,  
om te hooren naar het gebed Uws knechts,  
dat ik heden voor Uw aangezicht bidde,  
dag en nacht,  
voor de kinderen Israëls,  
Uwe knechten;  
en ik doe belijdenis over de zonden der kinderen Israëls,  
die wij tegen U gezondigd hebben:  
ook ik  
en mijns vaders huis,  
wij hebben gezondigd.
- 7 Wij hebben het ganschelijk tegen U verdorven,  
en wij hebben niet gehouden de geboden,

noch de inzettingen,  
noch de rechten,  
die Gij Uwen knecht Mozes geboden hebt.  
8 Gedenk toch des woords,  
dat Gij Uwen knecht Mozes geboden hebt,  
zeggende:  
'Gijlieden zult overtreden,  
Ik zal u onder de volken verstrooien;  
9 en gij zult u tot Mij bekeeren,  
en Mijne geboden houden  
en die doen:  
al waren uwe verdrevenen aan het einde des hemels,  
Ik zal hen van daar verzamelen,  
en zal hen brengen tot de plaats,  
die Ik verkoren heb om Mijnen Naam aldaar te doen wonen.'  
10 Zij zijn toch Uwe knechten  
en Uw volk,  
dat Gij verlost hebt door Uwe groote kracht  
en door Uwe sterke hand.  
11 Och HEERE,  
laat toch Uw oor opmerkende zijn  
op het gebed Uws knechts,  
en op het gebed Uwer knechten,  
die lust hebben Uwen Naam te vreezen  
en doe het toch Uwen knecht heden wèl gelukken,  
en geeft hem barmhartigheid  
voor het aangezicht dezes mans."  
Ik nu was des konings schenker.

## 2

*De koning geeft Nehemia volmacht om Jeruzalem te herbouwen:*

1 Toen geschiedde het in de maand Nisan,  
in het twintigste jaar van den koning Artahsasta,  
als er wijn voor zijn aangezicht stond,  
dat ik den wijn opnam  
en aan den koning gaf.  
Nu was ik nooit treurig geweest voor zijn aangezicht.  
2 Zoo zeide de koning tot mij:  
"Waarom is uw aangezicht treurig,  
zoo gij toch niet krank zijt?  
Dit is niet dan treurigheid des harten."  
Toen vreesde ik gansch zeer,  
en ik zeide tot den koning:  
3 "De koning leve in eeuwigheid.  
Hoe zoude mijn aangezicht niet treurig zijn,  
daar de stad,  
de plaats der begrafenis van mijner vaderen  
woest is,  
en hare poorten met vuur verteerd zijn?"  
4 En de koning zeide tot mij:  
"Wat verzoekt gij nu?"  
Toen bad ik tot God van den hemel,  
5 en ik zeide tot den koning:  
"Zoo het den koning goeddunkt,  
en zoo uw knecht voor uw aangezicht aangenaam is,  
dat gij mij zendt naar Juda,  
naar de stad der begrafenis van mijner vaderen,

- dat ik ze bouwe."
- 6 Toen zeide de koning tot mij,  
daar de koningin nevens hem zat:  
"Hoe lang zal uwe reis wezen,  
en wanneer zult gij wederkomen?"  
En het behaagde den koning,  
dat hij mij zond,  
als ik hem zekeren tijd gesteld had.
- 7 Voorts zeide ik tot den koning:  
"Zoo het dan den koning goeddunkt,  
dat men mij brieven geve  
aan de landvoogden aan gene zijde der rivier,  
dat zij mij overgeleiden,  
totdat ik in Juda zal gekomen zijn;
- 8 ook eenen brief aan Asaf,  
den bewaarder van den lusthof,  
welken de koning heeft,  
dat hij mij hout geve om te zolderen  
de poorten van het paleis,  
dat aan het huis is,  
en voor den stadsmuur,  
en voor het huis,  
waar ik intrekken zal."  
En de koning gaf ze mij,  
naar de goede hand mijns Gods over mij.
- 9 Toen kwam ik tot de landvoogden aan gene zijde der rivier,  
en gaf hun de brieven des konings.  
En de koning had oversten des heirs  
en ruiters met mij gezonden.
- 10 Toen nu Sanballat de Horoniet  
en Tobía de Ammonietische knecht *dat* hoorden,  
mishaagde het hun met groot mishagen,  
dat er een mensch gekomen was  
om goeds te zoeken voor de kinderen Israëls.
- 11 En ik kwam te Jeruzalem  
en was daar drie dagen.

*De voorbereidingen voor het werk:*

- 12 Daarna maakte ik mij des nachts op,  
ik  
en weinige mannen met mij,  
en ik gaf geenen mensch te kennen  
wat mijn God in mijn hart gegeven had  
om aan Jeruzalem te doen,  
en daar was geen dier met mij  
dan het dier,  
waarop ik reed.
- 13 En ik trok uit bij nacht  
door de Dalpoort,  
en voorbij de Drakenfontein,  
en naar de Mestpoort,  
en ik brak aan de muren van Jeruzalem,  
dewelke verscheurd waren,  
en hare poorten met vuur verteerd.
- 14 En ik ging voort naar de Fonteinpoort,  
en naar des konings vijver:  
doch daar was geen plaats voor het dier  
om onder mij voort te gaan.

- 15 Toen ging ik op,  
des nachts,  
door de beek,  
en ik brak aan de muur,  
en ik keerde weder  
en kwam in door de Dalpoort;  
alzo keerde ik wederom.
- 16 En de overheden wisten niet waar ik heengegaan was,  
en wat ik deed;  
want ik had tot nog toe aan de Joden  
en de Priester  
en de edelen  
en overheden  
en de anderen,  
die het werk deden,  
niets te kennen gegeven.
- 17 Toen zeide ik tot hen:  
"Gijlieden ziet de ellende,  
waarin wij zijn,  
dat Jeruzalem woest is  
en hare poorten met vuur verbrand zijn:  
komt,  
en laat ons Jeruzalems muur opbouwen,  
totdat wij niet meer eene versmaadheid zijn."
- 18 En ik gaf hun te kennen  
de hand mijns Gods,  
die goed over mij geweest was,  
alsook de woorden des konings,  
die hij tot mij gesproken had.  
Toen zeiden zij:  
"Laat ons opstaan,  
dat wij bouwen",  
en zij sterkten hunne handen ten goede.
- 19 Als nu Sanballat de Horoniet,  
en Tobía de Ammonietische knecht,  
en Gesem de Arabier dit hoorden,  
zoo bespotten zij ons  
en verachtten ons,  
en zij zeiden:  
"Wat is dit voor een ding,  
dat gijlieden doet?  
Wilt gijlieden tegen den koning rebelleeren?"
- 20 Toen gaf ik hun ten antwoord  
en zeide tot hen:  
"God van den hemel,  
Die zal het ons doen gelukken,  
en wij Zijne knechten  
zullen ons opmaken  
en bouwen,  
maar gijlieden hebt geen deel,  
noch gerechtigheid,  
noch gedachtenis in Jeruzalem."

### 3

*Lijst der deelnemers aan den bouw:*

- 1 En Eljasib de Hoogepriester maakte zich op  
met zijne broederen de Priesters,

- en zij bouwden de Schaapspoort;  
zij heiligden haar  
en richtten hare deuren op;  
ja,  
zij heiligden haar  
tot aan den toren Mea,  
tot aan den toren Hananeël.
- 2 En aan zijne hand bouwden de mannen van Jericho;  
ook bouwde aan zijne hand Zakkur,  
de zoon van Imri.
- 3 De Vischpoort nu bouwden de kinderen van Senaä;  
die zolderden ze,  
en richtten hare deuren op,  
*met* hare sloten  
en hare grendelen.
- 4 En aan hunne hand verbeterde Meremoth,  
de zoon van Uría,  
den zoon van Koz;  
en aan hunne hand verbeterde Mesullam,  
de zoon van Berechja,  
den zoon van Mesezabeël;  
en aan hunne hand verbeterde Zadok,  
de zoon van Baëna.
- 5 Voorts aan hunne hand verbeterden de Tekoïeten;  
maar hunne voortreffelijken brachten hunnen hals  
niet ten dienst huns Heeren.
- 6 En de Oude poort verbeterden Jojada,  
de zoon van Paséah,  
en Mesullam,  
de zoon van Besodja;  
deze zolderden haar,  
en richtten hare deuren op,  
met hare sloten  
en hare grendels.
- 7 En aan hunne hand verbeterden Melatja de Gibeoniet,  
en Jadon de Meronothiet,  
de mannen van Gibeon  
en van Mizpa,  
tot aan den stoel des landvoogds  
aan deze zijde der rivier.
- 8 Aan zijne hand verbeterden Uzziël,  
de zoon van Harhaja,  
*een* der goudsmiden,  
en aan zijne hand verbeterde Hananja,  
de zoon van een der apothekers;  
en zij lieten Jeruzalem tot aan den breeden muur.
- 9 En aan hunne hand verbeterde Refaja,  
de zoon van Hur,  
overste van het halve deel van Jeruzalem.
- 10 Voorts aan hunne hand verbeterde Jedaja,  
de zoon van Harumaf,  
en tegenover zijn huis;  
en aan zijne hand verbeterde Hattus,  
de zoon van Hasebneja.
- 11 De andere maat verbeterde Malkia,  
de zoon van Harim,  
en Hassub,  
de zoon van Pahath-Moab;

- 12 daartoe den Bakovenstoren.  
En aan zijne hand verbeterde Sallum,  
de zoon van Hallohes,  
overste van het *andere* halve deel van Jeruzalem,  
hij en zijne dochters.
- 13 De Dalpoort verbeterde Hanun,  
en de inwoners van Zanóah;  
die bouwden haar,  
en richtten hare deuren op,  
*met* hare sloten  
en hare grendels;  
daartoe duizend ellen aan den muur  
tot aan de Mestpoort.
- 14 De Mestpoort nu verbeterde Malkía,  
de zoon van Rechab,  
overste van het deel Beth-Kérem;  
hij bouwde haar,  
en richtte hare deuren op,  
*met* hare sloten  
en hare grendels.
- 15 En de Fonteinpoort verbeterde Sallum,  
de zoon van Kolhozé,  
overste van het deel van Mizpa;  
hij bouwde haar  
en overdekte haar,  
en richtte hare deuren op,  
*met* hare sloten  
en hare grendels;  
daartoe den muur van den vijver Selah  
bij des konings hof,  
en tot aan de trappen,  
die afgaan van Davids stad.
- 16 Na hem verbeterde Nehemia,  
de zoon van Azbuk,  
overste van het halve deel van Beth-Zur,  
tot tegenover Davids graven,  
en tot aan den gemaakten vijver,  
en tot aan het huis der helden.
- 17 Na hem verbeterden de Levieten:  
Rehum,  
de zoon van Bani;  
aan zijne hand verbeterde Hasabja,  
de overste van het halve deel van Kehila,  
in zijn deel.
- 18 Na hem verbeterden hunne broederen,  
Bavvai,  
de zoon van Henadad,  
de overste van het *andere* halve deel van Kehila.
- 19 Aan zijne hand verbeterde Ezer,  
de zoon van Jesúa,  
de overste ver Mizpa,  
eene andere maat,  
tegenover den opgang naar het wapenhuis  
aan den hoek.
- 20 Na hem verbeterde zeer vuriglijk Baruch,  
de zoon van Zabbai,  
eene andere maat:  
van den hoek

- tot aan de deur van het huis van Eljasib den Hoogepriester.
- 21 Na hem verbeterde Meremoth,  
de zoon van Uría,  
den zoon van Koz,  
eene andere maat:  
van de huisdeur van Eljasib af  
tot aan het einde van Eljasibs huis.
- 22 En na hem verbeterden de Priesters  
wonende in de vlakke velden.
- 23 Daarna verbeterde Benjamin,  
en Hassub,  
tegenover hun huis.  
Na hem verbeterde Azarja,  
de zoon van Maäseja,  
den zoon van Ananja,  
bij zijn huis.
- 24 Na hem verbeterde Binnui  
de zoon van Henadad,  
eene andere maat;  
van het huis van Azarja  
tot aan den hoek  
en tot aan de punt.
- 25 Palal,  
de zoon van Uzai,  
tegenover den hoek  
en den hoogen toren,  
die van des konings huis uitsteekt,  
die bij den voorhof der gevangenis is.  
Na hem Pedaja,  
de zoon van Paros.
- 26 De Nethinim nu,  
*die* in Ofel woonden,  
tot tegenover de Waterpoort aan het Oosten,  
en den uitstekenden toren.
- 27 Daarna verbeterden de Tekoieten  
eene andere maat:  
tegenover den grooten uitstekenden toren,  
en tot aan den muur van Ofel.
- 28 Van boven de Paardenpoort  
verbeterden de Priesters,  
een iegelijk tegenover zijn huis.
- 29 Daarna verbeterde Zadok,  
zoon van Immer,  
tegenover zijn huis.  
En na hem verbeterde Semaja,  
de zoon van Sechanja,  
de bewaarder van de Oostpoort.
- 30 Na hem verbeterde Hananja,  
de zoon van Selemja,  
en Hanun,  
de zoon van Zalaf,  
de zesde,  
eene andere maat.  
Na hem verbeterde Mesullam,  
de zoon van Berechja,  
tegenover zijne kamer.
- 31 Na hem verbeterde Malkía  
de zoon eens goudsmids,

tot aan het huis Nethinim  
en der kruideniers,  
tegenover de poort van Mifkad,  
en tot de opperzaal van de punt.  
32 En tusschen de opperzaal van de punt  
tot de Schaapspoort toe  
verbeterden de goudsmeden  
en de kruideniers.

#### 4

*De Samaritanen trachten den bouw te beletten. Nehemia wapent het volk:*

1 Maar het geschiedde,  
als Sanballat gehoord had,  
dat wij den muur bouwden,  
zoo ontstak hij  
en werd zeer toornig;  
2 en hij bespote de Joden,  
en sprak in de tegenwoordigheid zijner broederen  
en des heirs van Samarië,  
en zeide:  
"Wat doen deze amechtige Joden?  
Zal men hen laten geworden?  
Zullen zij offeren?  
Zullen zij het in eenen dag voleindigen?  
Zullen zij de steenen uit de stofhoopen levend maken,  
daar zij verbrand zijn?"  
3 En Tobía de Ammoniet was bij hem,  
en zeide:  
"Al is het,  
dat zij bouwen,  
zoo daar een vos opkwame,  
hij zoude hunnen steenen muur wel verscheuren."  
4 Hoor,  
o onze God,  
dat wij zeer veracht zijn,  
en doe hunne versmaadheid wederkeeren  
op hun hoofd,  
en geef hen over  
tot eenen roof  
in een land der gevangenschap;  
5 en dek hunne ongerechtigheid niet toe,  
en hunne zonde worde niet uitgedelgd  
van voor Uw aangezicht;  
want zij hebben U getergd,  
*staande* tegenover de bouwlieden.  
6 Doch wij bouwden den muur,  
zoodat de gansche muur samengevoegd werd  
tot zijne helft toe;  
want het hart des volks was om te werken.  
7 En het geschiedde,  
als Sanballat  
en Tobía  
en de Arabieren  
en de Ammonieten  
en de Asdodieten



hoorden,  
dat de verbetering aan de muren van Jeruzalem toenam,  
dat de scheuren begonnen gestopt te worden,  
zoo ontstaken zij zeer,  
8 en zij maakten allen te zamen een verbond,  
dat zij zouden komen om tegen Jeruzalem te strijden,  
en eene verbijstering daarin te maken.  
9 Maar wij baden tot onzen God,  
en zetten wacht tegen hen,  
dag en nacht,  
hunnenthalve.  
10 Toen zeide Juda:  
"De kracht der dragers is vervallen,  
en des stofs is veel,  
zoodat wij aan den muur  
niet zullen kunnen bouwen."  
11 Nu hadden onze vijanden gezegd:  
"Zij zullen het niet weten  
noch zien,  
totdat wij in het midden van hen komen  
en slaan hen dood;  
alzo zullen wij het werk doen ophouden."  
12 En het geschiedde,  
als de Joden,  
die bij hen woonden,  
kwamen  
dat zij het ons *wel* tienmaal zeiden,  
uit alle de plaatsen,  
*door* welke gij tot ons wederkeert.  
13 Daarom zette ik in de benedenste plaatsen  
achter den muur  
*en* op de hoogten,  
en ik zette het volk naar de geslachten,  
met hunne zwaarden,  
hunne spiesen  
en hunne bogen.  
14 En ik zag toe  
en maakte mij op,  
en zeide tot de edelen  
en tot de overheden  
en tot het overige des volks:  
"Vreest niet voor hun aangezicht,  
denkt aan dien grooten  
en vreeselijken Heer,  
en strijdt voor uwe broederen,  
uwe zonen  
en uwe dochteren,  
uwe vrouwen  
en uwe huizen."  
15 Daarna geschiedde het,  
als onze vijanden hoorden,  
dat het ons bekend was geworden,  
en God hunnen raad te niet gemaakt had,  
zoo keerden wij allen weder tot den muur,  
een iegelijk tot zijn werk.  
16 En het geschiedde van dien dag af,  
dat de helft mijner jongens doende waren aan het werk,  
en de helft van hen hielden de spiesen,

- de schilden  
en de bogen  
en de pantsers;  
en de oversten waren achter het gansche huis van Juda.
- 17 Die aan den muur bouwden,  
en die den last droegen,  
*en* die oplaadden,  
waren een ieder met zijne ééne hand doende aan het werk,  
en de andere hield het geweer;
- 18 en de bouwers,  
die hadden een iegelijk zijn zwaard  
aan zijne lendenen gegord,  
en bouwden;  
maar die met de bazuin blies,  
was bij mij.
- 19 En ik zeide tot de edelen  
en tot de overheden  
en tot het overige des volks:  
"Het werk is groot  
en wijd,  
en wij zijn op den muur afgezonderd,  
de één ver van den ander:
- 20 ter plaatse waar gij het geluid der bazuin zult hooren,  
dáárheen zult gij u tot ons verzamelen;  
onze God zal voor ons strijden."
- 21 Alzoo waren wij doende  
aan het werk:  
en de helft van hen hielden de spiesen,  
van het opgaan des dageraads  
tot het opkomen der sterren toe.
- 22 Ook zeide ik te dier tijd tot het volk:  
"Een iegelijk vernachte met zijnen jongen  
binnen Jeruzalem,  
opdat zij ons des nachts ter wacht zijn,  
en des daags aan het werk."
- 23 Voorts noch ik,  
noch mijne broederen,  
noch mijne jongelingen,  
noch de mannen van de wacht,  
die achter mij waren,  
wij trokken onze kleederen niet uit:  
een iegelijk *had* zijn geweer  
*en* water.

## 5

*Nehemia verlicht de lasten der armen:*

- 1 Maar het geroep des volks  
en hunner vrouwen was groot  
tegen hunne broederen  
de Joden.
- 2 Want er waren er,  
die zeiden:  
"Onze zonen  
en onze dochteren,  
wij zijn velen;  
daarom hebben wij koren opgenomen,  
dat wij eten en leven."

3 Ook waren er,  
die zeiden:  
"Wij verpanden onze akkers  
en onze wijngaarden  
en onze huizen,  
opdat wij in dezen honger koren mogen opnemen."  
4 Desgelijks waren er,  
die zeiden:  
"Wij hebben geld geleend  
tot des konings cijns,  
*op* onze akkers  
en onze wijngaarden.  
5 Nu is toch ons vleesch  
als het vleesch onzer broederen,  
onze kinderen zijn  
als hunne kinderen:  
en zie,  
wij onderwerpen  
onze zonen  
en onze dochteren  
tot dienstknechten;  
ja,  
daar zijn eenigen van onze dochteren onderworpen,  
dat zij in de macht onzer handen niet zijn;  
en anderen hebben onze akkers  
en onze wijngaarden."  
6 Toen ik nu hun geroep  
en deze woorden hoorde,  
ontstak ik zeer,  
7 en mijn hart beraadslaagde in mij.  
Daarna twistte ik met de edelen  
en met de overheden  
en zeide tot hen:  
"Gijlieden vordert eenen last,  
een iegelijk van zijnen broeder."  
Voorts belegde ik eene groote vergadering tegen hen,  
8 en ik zeide tot hen:  
"Wij hebben onze broederen de Joden,  
die aan de heidenen verkocht waren,  
naar ons vermogen wedergekocht;  
en zoudt gijlieden ook uwe broederen verkoopen,  
of zouden zij aan ons verkocht worden?"  
Toen zwegen zij en vonden geen antwoord.  
9 Voorts zeide ik:  
"De zaak is niet goed,  
die gijlieden doet;  
zoudt gij niet wandelen in de vreeze onzes Gods,  
om de versmading der heidenen,  
onzer vijanden?"  
10 Ik,  
mijne broederen  
en mijne jongens,  
vorderen wij ook geld  
en koren van hen?  
Laat ons toch dezen last nalaten.  
11 Geeft hun toch heden weder hunne akkers,  
hunne wijngaarden,  
hunne olijfgaarden

- en hunne huizen,  
en het honderdste *deel* van het geld  
en van het koren,  
den most  
en de olie,  
die gij hun hebt afgevorderd."  
12 Toen zeiden zij:  
"Wij zullen het wedergeven,  
en van hen niets zoeken;  
wij zullen zóó doen als gij zegt."  
En ik riep de Priesters  
en deed hen zweren,  
dat zij doen zouden naar dit woord.  
13 Ook schudde ik mijnen boezem uit,  
en zeide:  
"Alzóó schudde God uit  
allen man,  
die dit woord niet zal bevestigen,  
uit zijn huis  
en uit zijnen arbeid,  
en hij zij alzóó uitgeschud  
en ledig."  
En de gansche gemeente zeide:  
"Amen",  
en zij prezen den HEERE,  
en het volk deed naar dit woord.

*Nehemia's onbaatzuchtigheid:*

- 14 Ook van dien dag af,  
dat hij mij bevolen heeft hun landvoogd te zijn  
in het land Juda,  
van het twintigste jaar af  
tot het tweeëndertigste jaar van den koning Artahsasta,  
zijnde twaalf jaren,  
heb ik met mijne broederen  
het brood des landvoogds niet gegeten.  
15 En de vorige landvoogden,  
die vóór mij geweest zijn,  
hebben het volk bezwaard,  
en van hen genomen aan brood  
en wijn,  
daarna veertig zilveren sikkelen;  
ook heerschten hunne jongens over het volk.  
Maar ik heb alzoo niet gedaan,  
om der vreeze Gods wil.  
16 Daartoe heb ik ook aan het werk dezes muurs verbeterd,  
en wij hebben geen land gekocht;  
en alle mijne jongens zijn aldaar verzameld geweest  
tot het werk.  
17 Ook zijn er van de Joden  
en van de overheden  
honderd en vijftig man,  
en die van de heidenen,  
die rondom ons zijn,  
tot ons kwamen,  
aan mijne tafel geweest.  
18 En wat voor éénen dag bereid werd,  
was een os

en zes uitgelezen schapen;  
ook werden mij vogels bereid,  
en binnen tien dagen  
van allen wijn zeer veel;  
nog heb ik bij dezen het brood des landvoogds niet gezocht,  
omdat de dienstbaarheid zwaar was over dit volk.

- 19 Gedenk mijner,  
mijn God,  
ten goede,  
alles wat ik aan dit volk gedaan heb.

## 6

*Nieuwe pogingen der Samaritanen om het werk te doen mislukken:*

- 1 Voorts is het geschied,  
als van Sanballat,  
en Tobia,  
en van Gesem den Arabier,  
en van onze andere vijanden gehoord was,  
dat ik den muur gebouwd had,  
en dat geene scheur daarin was overgelaten,  
(ook had ik tot dezen tijd toe de deuren niet opgezet  
in de poorten),  
2 zoo zond Sanballat  
en Gesem tot mij,  
om te zeggen:  
"Kom,  
en laat ons te zamen vergaderen in de dorpen,  
in het dal Ono."  
Maar zij dachten mij kwaad te doen.  
3 En ik zond boden tot hen,  
om te zeggen:  
"Ik doe een groot werk,  
zoodat ik niet zal kunnen afkomen;  
waarom zoude dit werk ophouden,  
terwijl ik het zoude nalaten  
en tot ulieden afkomen?"  
4 Zij zonden nu *wel* viermaal tot mij  
op dezelfde wijze,  
en ik antwoordde hun  
op dezelfde wijze.  
5 Toen zond Sanballat tot mij  
op dezelfde wijze  
ten vijfden male zijnen jongen,  
met een open brief in zijne hand.  
6 Daarin was geschreven:  
"Het is onder de volken gehoord,  
en Gasmu zegt:  
'Gij  
en de Joden denkt te rebelleren,  
daarom bouwt gij den muur;  
en gij zult hun tot koning zijn,  
naardat deze zaken zijn.  
7 Dat gij ook Profeten hebt besteld,  
om van u te Jeruzalem uit te roepen,  
zeggende:  
'Hij is koning in Juda.'

- Nu zal het van den koning gehoord worden,  
zooals deze zaken zijn:  
kom dan nu,  
en laat ons te zamen beraadslagen."
- 8 Doch ik zond tot hem,  
om te zeggen:  
"Daar is van zulke zaken,  
als gij zegt,  
niets geschiedt,  
maar gij verzint ze uit uw hart."
- 9 Want zij allen zochten ons vreesachtig te maken,  
zeggende:  
"Hunne handen zullen van het werk aflaten,  
dat het niet zal gedaan worden."  
Nu dan, sterk mijne handen.
- 10 Als ik nu kwam in het huis van Semaja,  
den zoon van Delaja,  
den zoon van Mehetabeël,  
(hij nu had zich opgesloten),  
zoo zeide hij:  
"Laat ons te zamen komen in het huis Gods,  
in het midden des tempels,  
en laat ons de deuren des tempels toesluiten;  
want zij zullen komen om u te dooden,  
ja,  
bij nacht zullen zij komen om u te dooden."
- 11 Maar ik zeide:  
"Zoude een man als ik vlieden?  
En wie is er,  
zijnde als ik,  
die in den tempel zoude gaan,  
dat hij levend bleve?  
Ik zal er niet ingaan."
- 12 Want ik merkte,  
en zie,  
God had hem niet gezonden;  
maar hij sprak deze profetie tegen mij,  
omdat Tobía en Sanballat hem gehoord hadden.
- 13 Daarom was hij gehoord,  
op dat ik zoude vreezen,  
en alzóó doen,  
en zondigen:  
opdat zij iets zouden hebben  
tot eenen kwaden naam,  
opdat zij mij zouden honen.
- 14 Gedenk,  
mijn God,  
aan Tobía  
en aan Sanballat,  
naar deze zijne werken;  
en ook aan de Profetes Noadja,  
en aan de andere Profeten,  
die gezocht hebben mij vreesachtig te maken.
- 15 De muur nu werd voltooid  
op den vijftwintigsten van Elûl,  
in tweeënvijftig dagen.

- 16 En het geschiedde,  
als alle onze vijanden *dit* hoorden,  
zoo vreesden alle de heidenen,  
die rondom ons waren,  
en zij vervielen zeer in hunne oogen;  
want zij merkten,  
dat dit werk van onzen God gedaan was.
- 17 Ook schreven in die dagen  
edelen van Juda vele brieven,  
die naar Tobía gingen;  
en die van Tobía kwamen tot hen.
- 18 Want vele in Juda hadden hem gezworen,  
omdat hij was een schoonzoon van Sechanja,  
den zoon van Arah,  
en zijn zoon Johanan had genomen,  
de dochter van Mesullam,  
den zoon van Berechja.
- 19 Ook verhaalden zij zijne goeddadigheden  
voor mijn aangezicht,  
en mijne woorden brachten zij uit tot hem:  
Tobía *dan* zond brieven om mij vreesachtig te maken.

## 7

### *De bewaking der stad:*

- 1 Voorts geschiedde het,  
als de muur gebouwd was,  
dat ik de deuren oprichtte,  
en de portiers  
en de zangers  
en de Levieten werden besteld.
- 2 En ik gaf bevel aan mijnen broeder Hanani,  
en aan Hananja,  
den overste van den burg te Jeruzalem;  
want hij was een man van getrouwheid  
en godvreezend boven velen;
- 3 en ik zeide tot hen:  
"Laat de poorten van Jeruzalem niet geopend worden,  
totdat de zon heet wordt,  
en terwijl zij daarbij staan,  
laat ze de deuren sluiten,  
betast gij ze dan;  
en dat men wachten zette,  
inwoners van Jeruzalem,  
een iegelijk op zijne wacht  
en een iegelijk tegenover zijn huis."
- 4 De stad nu was wijd van ruimte  
en groot,  
doch des volks was weinig daarbinnen,  
en de huizen waren niet gebouwd.

### *Lijst der onder Zerubbabel teruggekeerden:*

- 5 Zoo gaf mijn God in mijn hart,  
dat ik de edelen  
en de overheden  
en het volk verzamelde,  
om de geslachten te rekenen;  
en ik vond het geslachtregister dergenen,

die in het eerste waren opgetrokken,  
en vond daarin geschreven *aldus*:

- 6 Dit zijn de kinderen van dat landschap,  
die optrokken uit de gevangenschap der weggevoerden,  
die Nebukadnezar,  
koning van Babel,  
weggevoerd had,  
en *die* wedergekeerd zijn  
naar Jeruzalem  
en naar Juda,  
een iegelijk naar zijne stad;  
7 welke kwamen met Zerubbabel,  
Jesúa,  
Nehemia,  
Azarja,  
Raämja,  
Nahamani,  
Mordechai,  
Bilsan,  
Mispéreth,  
Bigvai,  
Nehum  
*en* Baëna.

- Dit* is het getal  
der mannen van het volk Israëls:  
8 de kinderen van Paros waren  
tweeduizend honderd tweeënzeventig;  
9 de kinderen van Sefatja  
driehonderd tweeënzeventig;  
10 de kinderen van Arah  
zeshonderd tweeënvijftig;  
11 de kinderen van Pahath-Moab,  
van de kinderen van Jesúa  
en Joab,  
tweeduizend achthonderd achttien;  
12 de kinderen van Elam  
duizend tweehonderd vierenvijftig;  
13 de kinderen van Zattu  
achthonderd vijfenveertig;  
14 de kinderen van Zakkai  
zevenhonderd en zestig;  
15 de kinderen van Binnuï  
zeshonderd achtenveertig;  
16 de kinderen van Bebai  
zeshonderd achtentwintig;  
17 de kinderen van Azgad  
tweeduizend driehonderd tweeëntwintig;  
18 de kinderen van Adonikam  
zeshonderd zevenenzestig;  
19 de kinderen van Bigvai  
tweeduizend zevenenzestig;  
20 de kinderen van Adin  
zeshonderd vijfenvijftig;  
21 de kinderen van Ater,  
van Hiskía,  
achtennegentig;



- 22 de kinderen van Hasum  
driehonderd achtentwintig;
- 23 de kinderen van Bezai  
driehonderd vierentwintig;
- 24 de kinderen van Harif  
honderd twaalf;
- 25 de kinderen van Gibeon  
vijfennegentig;
- 26 de mannen van Bethlehem  
en Netofa  
honderd achtentachtig;
- 27 de mannen van Anathot  
honderd achtentwintig;
- 28 de mannen van Beth-Azmávech  
tweeënveertig;
- 29 de mannen van Kirjath-Jearim,  
Kefira  
en Beëroth  
zevenhonderd drieënveertig;
- 30 de mannen van Rama  
en Gibeon  
zeshonderd éénentwintig;
- 31 de mannen van Michmas  
honderd tweeëntwintig;
- 32 de mannen van Beth-El  
en Ai  
honderd drieëntwintig;
- 33 de mannen van het andere Nebo  
tweeënvijftig;
- 34 de kinderen van den anderen Elam  
duizend tweehonderd vierenvijftig;
- 35 de kinderen van Harim  
driehonderd en twintig;
- 36 de kinderen van Jericho  
driehonderd vijfenveertig;
- 37 de kinderen van Lod,  
Hadid  
en Ono  
zevenhonderd éénentwintig;
- 38 de kinderen van Senaä  
drieduizend negenhonderd en dertig.
- 39 De Priesters:  
de kinderen van Jedaja,  
van het huis van Jesúa,  
negenhonderd drieënzeventig;
- 40 de kinderen van Immer  
duizend tweeënvijftig;
- 41 de kinderen van Pashur  
duizend tweehonderd zevenenveertig;
- 42 de kinderen van Harim  
duizend zeventien.
- 43 De Levieten:  
de kinderen van Jesúa,  
van Kadmiël,  
van de kinderen van Hodeva,

vierenzeventig.

- 44 De zangers:  
de kinderen van Asaf,  
honderd achtenveertig.
- 45 De portiers:  
de kinderen van Sallum,  
de kinderen van Ater,  
de kinderen van Talmon,  
de kinderen van Akkub,  
de kinderen van Hatita,  
de kinderen van Sobai,  
honderd achtendertig.
- 46 De Nethinim:  
de kinderen van Ziha,  
de kinderen van Hasufa,  
de kinderen van Tabbaoth,
- 47 de kinderen van Keros,  
de kinderen van Sia,  
de kinderen van Padon,
- 48 de kinderen van Lebana,  
de kinderen van Hagaba,  
de kinderen van Salmal,
- 49 de kinderen van Hanan,  
de kinderen van Giddel,  
de kinderen van Gahar,  
de kinderen van Reaja,
- 50 de kinderen van Rezin,  
de kinderen van Nekoda,
- 51 de kinderen van Gazzam,  
de kinderen van Uzza,  
de kinderen van Paséah,
- 52 de kinderen van Besai,  
de kinderen der Meüniten,  
de kinderen der Nefusiten,  
de kinderen van Bakbuk,
- 53 de kinderen van Hakufa,  
de kinderen van Harhur,
- 54 de kinderen van Bazlith,  
de kinderen van Mehida,
- 55 de kinderen van Harsa,  
de kinderen van Barkos,  
de kinderen van Sisera,  
de kinderen van Témah,  
de kinderen van Neziáh,  
de kinderen van Hatifa.
- 57 De kinderen der knechten van Salomo:  
de kinderen van Sotai,  
de kinderen van Soféreth,  
de kinderen van Perida,  
de kinderen van Jaëla,
- 58 de kinderen van Darkon,  
de kinderen van Giddel,  
de kinderen van Sefatja,
- 59 de kinderen van Hattil,

- de kinderen van Pochéreth-Hazzebaïm,  
de kinderen van Amon:  
60 al de Nethinim  
en de kinderen der knechten van Salomo  
waren driehonderd tweeënnegentig.
- 61 Ook trokken deze op van Telmélah,  
Telharsa,  
Kerub,  
Addon  
en Immer;  
maar zij konden hunner vaderen huis  
en hun zaad niet toonen,  
of zij uit Israël waren:  
62 de kinderen van Delaja,  
de kinderen van Tobía,  
de kinderen van Nekoda,  
zeshonderd tweeënveertig;  
63 en van de Priesters,  
de kinderen van Habaja,  
de kinderen van Koz,  
de kinderen van Barzillai,  
die eene vrouw van de dochteren van Barzillai  
den Gileadiet genomen had,  
en naar hunnen naam genoemd was.
- 64 Deze zochten hun geschrift,  
willende hun geslacht rekenen,  
maar het werd niet gevonden;  
daarom werden zij als onreinen van het Priesterdom geweerd;  
65 en Hattirsatha zeide tot hen,  
dat zij van de heiligste dingen niet zouden eten,  
totdat er een Priester stond  
met Urim en Tummim.
- 66 Deze gansche gemeente te zamen  
was tweeënveertigduizend driehonderd en zestig;  
67 behalve hunne knechten  
en hunne maagden,  
die waren zevenduizend driehonderd zevenendertig,  
en zij hadden tweehonderd en vijfveertig zangers  
en zangeressen;
- 68 hunne paarden zevenhonderd zesendertig,  
hunne muil dieren tweehonderd vijfveertig,  
69 kemelen vierhonderd vijfendertig,  
ezels zesduizend zevenhonderd en twintig.

*Bijdragen voor den tempelschat.*

- 70 Een deel nu van de hoofden der vaderen  
gaven tot het werk.  
Hattirsatha gaf voor den schat,  
aan goud duizend drachmen,  
vijftig sprengbekkens,  
vijfhonderd en dertig priesterrokken.
- 71 En *anderen* van de hoofden der vaderen  
gaven voor den schat des werks,  
aan goud twintigduizend drachmen,  
en aan zilver tweeduizend en tweehonderd ponden.
- 72 En wat de overigen des volks gaven  
was aan goud twintigduizend drachmen,

73 en aan zilver tweeduizend ponden,  
en zevenenzestig priesterrokken.  
En de Priesters,  
en de Levieten,  
en de portiers,  
en de zangers,  
en *sommigen* van het volk,  
en de Nethinim,  
en gansch Israël,  
woonden in hunne steden.

## 8

*De voorlezing der wet.*

1 Als nu de zevende maand aankwam,  
en de kinderen Israëls in hunne steden waren,  
2 zoo verzamelde zich al het volk  
als een eenig man op de straat  
vóór de Waterpoort,  
en zij zeiden tot Ezra den schriftgeleerde,  
dat hij het boek der wet van Mozes zoude halen,  
die de HEERE Israël geboden had.  
3 En Ezra de Priester  
bracht de wet voor de gemeente,  
beide mannen en vrouwen,  
en allen,  
die verstandig waren om te hooren,  
op den eersten dag der zevende maand;  
4 en hij las daarin,  
vóór de straat,  
die vóór de Waterpoort is,  
van het *morgen*licht aan  
tot op den middag,  
voor de mannen en vrouwen,  
en de verstandigen;  
en de ooren des ganschen volks waren naar het wetboek.  
5 En Ezra de schriftgeleerde stond op eenen hoogen houten stoel,  
dien zij tot die zaak gemaakt hadden,  
en nevens hem stond Mattithja,  
en Sema,  
en Anaja,  
en Uría,  
en Hilkía,  
en Maäseja,  
aan zijne rechterhand;  
en aan zijne linkerhand Pedaja,  
en Misaël,  
en Malkía,  
en Hasum,  
en Hasbaddana,  
Zezcharja  
*en* Mesullam.  
6 En Ezra opende het boek  
voor de oogen des ganschen volks,  
want hij was boven al het volk;  
en als hij het opende,  
stond al het volk.  
7 En Ezra loofde den HEERE,

- den grooten God,  
en al het volk antwoordde:  
"Amen, Amen,"  
met opheffing hunner handen,  
en neigden zich  
en aanbaden den HEERE  
met de aangezichten ter aarde.
- 8 Jesúa nu,  
en Bani,  
en Serebja,  
Jamin,  
Akkub,  
Sabbethai,  
Hodia,  
Maäseja,  
Kelita,  
Azarja,  
Jozabad,  
Hanan,  
Pelaja  
en de Levieten  
onderwezen het volk in de wet,  
en het volk stond op zijne standplaats.
- 9 En zij lazen in het boek,  
in de wet Gods,  
duidelijk;  
en den zin verklarende,  
zoo maakten zij,  
dat men het verstond in het lezen.
- 10 En Nehemia,  
(dezelve is Hattirsatha),  
en Ezra de Priester,  
de schriftgeleerde,  
en de Levieten,  
die het volk onderwezen,  
zeiden tot al het volk:  
"Deze dag is den HEERE uwen God heilig:  
bedrijft *dan* geen rouw  
en weent niet."  
Want al het volk weende,  
als zij de woorden der wet hoorden.
- 11 Voorts zeide hij tot hen:  
"Gaat,  
eet het vette  
en drinkt het zoete,  
en zendt deelen dengenen voor welken niets bereid is,  
want deze dag is onzen HEERE heilig:  
zoo bedroeft u niet,  
want de blijdschap des HEEREN,  
die is uwe sterkte.
- 12 En de Levieten stilden al het volk,  
zeggende:  
"Zwijgt,  
want deze dag is heilig,  
daarom bedroeft u niet."
- 13 Toen ging al het volk heen  
om te eten  
en om te drinken

en om deelen te zenden  
en om groote blijdschap te maken;  
want zij hadden de woorden verstaan,  
die men hun had bekend gemaakt.

*De viering van het Loofhuttenfeest:*

- 14 En des anderen daags verzamelden zich  
de hoofden der vaderen des ganschen volks,  
de Priesters  
en de Levieten,  
tot Ezra den Schriftgeleerde,  
en dat om verstand te bekomen  
in de woorden der wet.
- 15 En zij vonden in de wet geschreven,  
dat de HEERE door de hand van Mozes geboden had,  
dat de kinderen Israëls in loofhutten zouden wonen  
op het feest  
in de zevende maand;
- 16 en dat zij het zouden ruchtbaar maken,  
en eene stem laten doorgaan  
door alle hunne steden  
en te Jeruzalem,  
zeggende:  
"Gaat uit op het gebergte,  
en haalt takken van olijfboomen  
en takken van *andere* olieachtige boomen  
en takken van mirteboomen  
en takken van palmboomen  
en takken van *andere* dichte boomen,  
om loofhutten te maken,  
zooals er geschreven is.
- 17 Alzoo ging het volk uit,  
en haalde ze,  
en maakte zich loofhutten,  
een iegelijk op zijn dak,  
en in hunne voorhoven van Gods huis,  
en op de straat der Waterpoort,  
en op de straat van de Efraïmspoort.
- 18 En de gansche gemeente dergenen,  
die uit de gevangenschap waren wedergekomen,  
maakten loofhutten  
en woonden in die loofhutten;  
want de kinderen Israëls hadden alzoo niet gedaan  
sinds de dagen van Jozua,  
den zoon van Nun,  
tot op dezen dag toe;  
en daar was zeer groote blijdschap.
- 19 En men las in het wetboek Gods  
dag bij dag,  
van den eersten dag  
tot den laatsten dag.  
En zij hielden het feest zeven dagen,  
en op den achtsten dag den verbodsdag,  
naar het recht.

## 9

*Plechtige boete des volks. Het gebed der Levieten:*

- 1 Voorts op den vierentwintigsten dag dezer maand  
verzamelden zich de kinderen Israëls  
met vasten  
en met zakken,  
en aarde was op hen.
- 2 En het zaad Israëls scheidde zich af  
van alle vreemden.  
En zij stonden  
en deden belijdenis van hunne zonden  
en hunner vaders ongerechtigheden.
- 3 Want als zij opgestaan waren op hunne standplaats,  
zoo lazen zij in het wetboek des HEEREN huns Gods  
een vierde deel van den dag,  
en op een *ander* vierde deel deden zij belijdenis  
en aanbaden den HEERE hunnen God.
- 4 Jesúa nu,  
en Bani,  
Kadmiël,  
Sebanja,  
Bunni,  
Serebja,  
Bani  
*en* Kenani  
stonden op het hoog gestoelte der Levieten,  
en riepen met luider stem  
tot den HEERE hunnen God.
- 5 En de Levieten,  
Jesúa,  
en Kadmiël,  
Bani,  
Hasabneja,  
Serebja,  
Hodía,  
Sebanja,  
Pethahja,  
zeiden:  
"Staat op,  
looft den HEERE uwen God,  
van eeuwigheid  
tot in eeuwigheid;  
en men love den Naam Uwer heerlijkheid,  
Die verhoogd is boven allen lof en prijs.
- 6 Gij zijt die HEERE alleen,  
Gij hebt gemaakt den hemel,  
den hemel der hemelen  
en al hun heir,  
de aarde  
en al wat daarop is,  
de zeeën  
en al wat daarin is,  
en Gij maakt die alle levend;  
en het heir der hemelen aanbidt U.
- 7 Gij zijt die HEERE,  
de God,  
die Abram hebt verkoren,

- en hem uit Ur der Chaldeën uitgevoerd,  
en Gij hebt zijnen naam gesteld Abraham.
- 8 En Gij hebt zijn hart getrouw gevonden voor Uw aangezicht,  
en hebt een verbond met hem gemaakt,  
dat Gij zoudt geven  
het land der Kanaänieten,  
der Hethieten,  
der Amorieten  
en der Ferezieten  
en der Jebusieten  
en der Girsagieten,  
dat Gij het zijn zaad zoudt geven;  
en Gij hebt Uwe woorden bevestigd,  
omdat Gij rechtvaardig zijt.
- 9 En gij hebt aangezien  
onzer vaderen ellende  
in Egypte,  
en Gij hebt hun geroep gehoord  
aan de Schelfzee;
- 10 en Gij hebt teekenen  
en wonderen gedaan  
aan Farao  
en aan alle zijne knechten  
en aan al het volk zijns lands,  
want Gij wist,  
dat zij trotschelijk tegen hen handelden;  
en Gij hebt U eenen naam gemaakt,  
zooals het is te dezen dage.
- 11 En Gij hebt de zee voor hun aangezicht gekliefd,  
dat zij in het midden der zee  
op het droge zijn doorgestaan;  
en hunne vervolgers hebt gij in de diepte geworpen,  
als een steen in sterke wateren.
- 12 En Gij hebt hen des daags geleid met eene wolkkolom,  
en des nachts met eene vuurkolom,  
om hun te lichten op den weg,  
waarin zij zouden wandelen.
- 13 En Gij zijt nedergedaald op den berg Sinaï,  
en hebt met hen gesproken uit den hemel;  
en Gij hebt hun gegeven rechtmatige rechten  
en getrouwe wetten,  
goede inzettingen  
en geboden:
- 14 en Gij hebt hun Uwen heiligen sabbat bekend gemaakt,  
en Gij hebt hun geboden  
en inzettingen  
en eene wet bevolen  
door de hand van Uwen knecht Mozes.
- 15 En gij hebt hun brood uit den hemel gegeven  
voor hunnen honger,  
en hun water uit de steenrots voortgebracht  
voor hunnen dorst;  
en Gij hebt tot hen gezegd,  
dat zij zouden ingaan  
om te erven het land,  
waar Gij Uwe hand over opheft,  
dat Gij het hun zoudt geven.
- 16 Maar zij



- en onze vaders  
hebben trotschelijk gehandeld,  
en zij hebben hunnen nek verhard  
en niet gehoord naar Uwe geboden;  
17 en zij hebben geweigerd te hooren,  
en niet gedacht aan Uwe wonderen,  
die Gij bij hen gedaan hebt,  
en hebben hunnen nek verhard,  
en in hunne wederspanningheid een hoofd gesteld  
om weder te keeren tot hunne dienstbaarheid.  
Doch Gij,  
een God van vergevingen,  
genadig  
en barmhartig,  
lankmoedig  
en groot van weldadigheid,  
hebt hen evenwel niet verlaten.  
18 Zelfs als zij zich een gegoten kalf gemaakt hadden,  
en gezegd:  
'Dit is uw God,  
die u uit Egypte heeft opgevoerd,'  
19 en groter laster gedaan hadden,  
hebt Gij hen nochtans door Uwe groote barmhartigheid  
niet verlaten in de woestijn;  
de wolkkolom week niet van hen,  
des daags om hen op den weg te leiden,  
noch de vuurkolom des nachts  
om hun te lichten,  
en dat op den weg,  
waarin zij zouden wandelen.  
20 En Gij hebt Uwen goeden Geest gegeven  
om hen te onderwijzen,  
en Uw Man hebt Gij niet geweerd van hunne mond,  
en water hebt Gij hun gegeven voor hunnen dorst.  
21 Alzoo hebt Gij hen veertig jaar onderhouden  
in de woestijn;  
zij hebben geen gebrek gehad,  
hunne kleederen zijn niet verouderd  
en hunne voeten niet gezwollen.  
22 Voorts hebt Gij hun koninkrijken  
en volkeren gegeven,  
en hebt hen verdeeld,  
in hoeken.  
Alzoo hebben zij erfelijk bezeten  
het land van Sihon,  
te weten het land des konings van Hesbon,  
en het land van Og,  
koning van Basan.  
23 Gij hebt ook hunne kinderen vermenigvuldigd  
als de sterren des hemels,  
en Gij hebt hen gebracht in het land,  
waarvan Gij tot hunne vaderen hadt gezegd,  
dat zij zouden ingaan  
om het erfelijk te bezitten.  
24 Alzoo zijn de kinderen daarin gekomen,  
en hebben dat land erfelijk ingenomen;  
en Gij hebt de inwoners des lands,  
de Kanaänieten,

- voor hun aangezicht tenondergebracht,  
en hebt hen in hunne hand gegeven,  
mitsgaders hunne koningen  
en de volken des lands,  
om daarmede te doen  
naar hun welgevallen.
- 25 En zij hebben vaste steden  
en een vet land ingenomen,  
en erfelijk bezeten  
huizen,  
vol van alle goed,  
uitgehouden bornputten,  
wijnngaarden,  
olijfgaarden  
en boomen van spijze in menigte;  
en zij hebben gegeten,  
en zijn verzadigd  
en vet geworden,  
en hebben in wellust geleefd,  
door Uwe groote goedheid.
- 26 Maar zij zijn wederspanning geworden,  
en hebben tegen U gerebelleerd,  
en Uwe wet achter hunnen rug geworpen,  
en Uwe Profeten gedood,  
die tegen hen betuigden,  
om hen te doen wederkeeren tot U:  
alzo hebben zij grooten laster gedaan.
- 27 Daarom hebt Gij hen gegeven  
in de hand hunner benauwers,  
die hen benauwd hebben;  
maar als zij in den tijd hunner benauwdheid  
tot U riepen,  
hebt Gij van den hemel gehoord,  
en hun naar Uwe groote barmhartigheden verlossers gegeven,  
die hen uit de hand hunner benauwers verlost.
- 28 Maar als zij rust hadden,  
deden zij wederom kwaad voor Uw aangezicht;  
zoo verliet Gij hen  
in de hand hunner vijanden,  
dat zij over hen heerschten;  
als zij zich dan bekeerden  
en U aanriepen,  
zoo hebt Gij hen van den hemel gehoord,  
en hebt naar Uwe barmhartigheden  
tot vele tijden uitgerukt.
- 29 En Gij hebt tegen hen betuigd,  
om hen te doen wederkeeren tot Uwe wet;  
maar zij hebben trotschelijk gehandeld;  
en niet gehoord naar Uwe geboden,  
en tegen Uwe rechten,  
tegen dezelve hebben zij gezondigd,  
door dewelke een mensch,  
die ze doet,  
leven zal;  
en zij hebben hunne schouder teruggetrokken  
en hunnen nek verhard,  
en niet gehoord.
- 30 Doch Gij steldet het vele jaren over hen uit,

en betuigtet tegen hen door Uwen Geest,  
 door den dienst Uwer Profeten;  
 maar zij neigden het oor niet;  
 daarom hebt Gij hen gegeven  
 in de hand van de volken der landen.

31 Doch door Uwe groote barmhartigheden  
 hebt Gij hen niet vernield,  
 noch hen verlaten;  
 want Gij zijt een genadig  
 en barmhartig God.

32 Nu dan,  
 o onze God,  
 Gij groote,  
 Gij machtige  
 en Gij vreeselijke God,  
Die het verbond  
 en de weldadigheid houdt;  
 laat voor Uw aangezicht niet gering zijn  
 al de moeite,  
 die ons getroffen heeft,  
 onze koningen,  
 onze vorsten,  
 en onze Priesters,  
 en onze Profeten,  
 en onze vaderen,  
 en Uw gansche volk,  
 van de dagen der koningen van Assur af  
 tot op dezen dag.

33 Doch Gij zijt rechtvaardig  
 in alles dat ons overkomen is;  
 want Gij hebt trouwelijk gehandeld,  
 maar wij hebben goddelooslijk gehandeld.

34 En onze koningen,  
 onze vorsten,  
 onze Priesters  
 en onze vaders  
 hebben Uwe wet niet gedaan,  
 en zij hebben niet geluisterd naar Uwe geboden  
 en naar Uwe getuigenissen,  
 die Gij tegen hen betuigtet;

35 want zij hebben U niet gediend in hun koninkrijk,  
 en in Uw menigvuldig goed,  
 dat Gij hen gaaft,  
 en in dat wijde  
 en dat vette land,  
 dat Gij voor hun aangezicht gegeven hadt;  
 en zij hebben zich niet bekeerd  
 van hunne booze werken.

36 Zie,  
 wij zijn heden knechten,  
 ja,  
 het land,  
 dat Gij onzen vaderen gegeven hebt  
 om de vrucht van dien  
 en het goede van dien te eten,  
 zie,  
 daarin zijn wij knechten;

37 en het vermenigvuldigt zijne inkomsten

voor de koningen die Gij over ons gesteld hebt  
om onzer zonde wil,  
en zij heerschen over onze lichamen  
en over onze beesten  
naar hun welgevallen:  
alzoo zijn wij in groote benauwdheid.  
38 En in dit alles maken wij een vast *verbond*  
en schrijven het;  
en onze vorsten,  
onze Levieten  
*en* onze Priesters  
zullen het verzegelen."

## 10

*Vernieuwing van het verbond met God:*

1 Tot de verzegelingen nu waren:  
Nehemia Hattirsatha,  
de zoon van Hachalja  
en Zidkía,  
2 Seraja,  
Azarja,  
Jeremia,  
3 Pashur,  
Amarja,  
Malkía,  
4 Hattus,  
Sebanja,  
Malluch,  
5 Harim,  
Meremoth,  
Obadja,  
6 Daniël,  
Ginnethon,  
Baruch,  
7 Mesullam,  
Abía,  
Miamin,  
8 Maázja,  
Bilgai,  
Semaja:  
dat waren de Priesters.  
9 En de Levieten,  
namelijk Jesús,  
de zoon van Azanja,  
Binnui;  
van de zonen van Henadad,  
Kadmiël;  
10 en hunne broeders:  
Sebanja,  
Hodía,  
Kelita,  
Pelaja,  
Hanan,  
11 Micha,  
Rehab,  
Hasabja,  
12 Zakkur,

- 13 Serebja,  
Sebanja,  
Hodía,  
Bani,  
Beninu.
- 14 De hoofden des volks:  
Paros,  
Pahath-Moab,  
Elam,  
Zattu,  
Bani,
- 15 Bunni,  
Azgad,  
Bebai,
- 16 Adonía,  
Bigvai,  
Adin,
- 17 Ater,  
Hizkía,  
Azzur,
- 18 Hodía,  
Hasum,  
Bezai,
- 19 Harif,  
Anathoth,  
Nebai,
- 20 Magpias,  
Mesullam,  
Hezir,
- 21 Mesezabeël,  
Zadok,  
Jaddúa,
- 22 Pelatja,  
Hanan,  
Anaja,
- 23 Hoséa,  
Hananja,  
Hassub,
- 24 Hallohes,  
Pilha,  
Sobek,
- 25 Rehum,  
Hasabna,  
Maäseja,
- 26 en Ahía,  
Hanan,  
Anan,
- 27 Malluch,  
Harim,  
Baäna.
- 28 En het overige des volks,  
de Priesters,  
de Levieten,  
de portiers,  
de zangers,  
de Nethinim,  
en al wie zich van de volken der landen had afgescheiden  
tot Gods wet,

hunne vrouwen,  
hunne zonen  
en hunne dochteren,  
al die wetenschap  
*en* verstand had;  
29 die hielden zich aan hunne broederen,  
hunne voortreffelijken,  
en kwamen in den vloek  
en in den eed,  
dat zij zouden wandelen in de wet Gods,  
die gegeven is door de hand van den knecht Gods,  
Mozes;  
en dat zij zouden houden  
en dat zij zouden doen  
alle de geboden des HEEREN onzes Heeren,  
en Zijne rechten  
en Zijne inzettingen;  
30 en dat wij onze dochteren niet zouden geven  
aan de volken des lands,  
noch hunne dochteren nemen  
voor onze zonen;  
31 ook als de volken des lands op den sabbatdag te koop brengen  
waren  
en allerlei koren,  
dat wij op den sabbat  
of op eenen *anderen* heiligen dag  
van hen niets zouden nemen;  
en dat wij het zevende jaar zouden vrijlaten,  
mitsgaders allerhande bezwaarnis.  
32 Voorts zetten wij ons geboden op,  
ons opleggende een derde deel van eenen sikkel in het jaar,  
voor den dienst van het huis onzes Gods:  
33 voor het brood der toerichting,  
en het gedurig spijsoffer,  
en het gedurig brandoffer der sabbatten,  
der nieuwe maanden,  
voor de gezette hoogtijden,  
en voor de heilige dingen,  
en voor de zondofferen  
om verzoening te doen  
over Israël,  
en *voor* alle werk van het huis onzes Gods.  
34 Ook wierpen wij de loten onder de Priesters,  
de Levieten  
en het volk,  
over het offer van het hout,  
dat men brengen zoude tot het huis onzes Gods,  
naar het huis onzer vaderen,  
op bestemde tijden  
jaar op jaar,  
om te branden op het altaar des HEEREN onzes Gods,  
gelijk het in de wet geschreven is.  
35 Dat wij ook de eerstelingen onzes lands  
en de eerstelingen aller vrucht van al het geboomte,  
jaar op jaar,  
zouden brengen tot het huis des HEEREN;  
36 en de eerstgeborenen onzer zonen  
en onzer beesten,

gelijk het in de wet geschreven is;  
 en dat wij de eerstgeborenen onzer runderen  
 en onzer schapen zouden brengen  
 tot het huis onzes Gods,  
 tot de Priester die in het huis onzes Gods dienen;  
 37 en dat wij de eerstelingen onzes deegs,  
 en onze heffofferen,  
 en de vrucht aller boomen,  
 most  
 en olie,  
 zouden brengen tot de Priesters,  
 in de kamers van het huis onzes Gods,  
 en de tienden onzes lands  
 tot de Levieten;  
 en dat dezelve Levieten de tienden zouden hebben  
 in alle onze landbouwende steden;  
 38 en dat er een Priester,  
 een zoon Aärons,  
 bij de Levieten zoude zijn,  
 als de Levieten de tienden ontvangen;  
 en dat de Levieten de tienden der tienden zouden opbrengen  
 tot het huis onzes Gods,  
 in de kamers van het schathuis.  
 39 Want de kinderen Israëls  
 en de kinderen van Levi  
 moeten heffoffer van koren,  
 most  
 en olie  
 in die kamers brengen,  
 omdat aldaar de vaten des heiligdoms zijn,  
 en de Priesters,  
 die dienen,  
 en de portiers,  
 en de zangers:  
 dat wij alzoo het huis onzes Gods niet zouden verlaten.

## 11

*Lijst der inwoners van Jeruzalem en der overige deelen des lands:*

- 1 Voorts woonden de oversten des volks te Jeruzalem;  
 maar de overigen des volks wierpen loten,  
 om uit tien  
 éénen uit te brengen,  
 die in de heilige stad Jeruzalem zoude wonen,  
 en negen deelen in de *andere* steden.
- 2 En het volk zegende alle de mannen,  
 die vrijwilliglijk aanboden te Jeruzalem te wonen.
- 3 En dit zijn de hoofden des landschaps,  
 die te Jeruzalem woonden,  
 (maar in de steden van Juda woonden,  
 een iegelijk op zijne bezitting,  
 in hunne steden,  
 Israël,  
 de Priesters,  
 en de Levieten,  
 en de Nethinim,  
 en de kinderen der knechten van Salomo):
- 4 te Jeruzalem dan woonden *sommigen* van de kinderen van Juda

en van de kinderen van Benjamin.

Van de kinderen van Juda:

Athaja,  
de zoon van Uzzía,  
den zoon van Zecharja,  
den zoon van Amarja,  
den zoon van Sefatja,  
den zoon van Mahalaleël,  
van de kinderen van Perez;

- 5 en Maäseja,  
de zoon van Baruch,  
den zoon van Kolhozé,  
den zoon van Hazaja,  
den zoon van Adaja,  
den zoon van Jojarib,  
den zoon van Zecharja,  
den zoon van Siloni.
- 6 Alle kinderen van Perez,  
die te Jeruzalem woonden,  
waren vierhonderd achtenzestig dappere mannen.

- 7 En dit zijn de kinderen Benjamins:

Sallu,  
de zoon van Mesullam,  
den zoon van Joëd,  
den zoon van Pedaja,  
den zoon van Kolaja,  
den zoon van Maäseja,  
den zoon van Ithiël,  
den zoon van Jesaja,

- 8 en na hem Gabbai,  
Sallai:  
negenhonderd achtentwintig.

- 9 En Joël,  
de zoon van Zichri,  
was opziener over hen;  
en Juda,  
de zoon van Hassenua,  
was de tweede over de stad.

- 10 Van de Priesters:  
Jedaja,  
de zoon van Jojarib,  
Jachin;

- 11 Seraja,  
de zoon van Hilkía,  
den zoon van Mesullam,  
den zoon van Zadok,  
den zoon van Merajoth,  
den zoon van Ahitub,  
was voorganger van Gods huis;

- 12 en hunne broeders,  
die het werk in het huis deden,  
waren achthonderd tweeëntwintig.  
En Adaja,  
de zoon van Jeroham,  
den zoon van Pelalja,  
den zoon van Amzi,



- den zoon van Zecharja,  
den zoon van Pashur,  
den zoon van Malkía;  
13 en zijne broederen,  
hoofden der vaderen,  
waren tweehonderd tweeënveertig.  
En Amassai,  
de zoon van Azareël,  
den zoon van Ahzai,  
den zoon van Mesillemoth,  
den zoon van Immer.  
14 En hunne broederen,  
dappere helden,  
waren honderd achtentwintig;  
en opziener over hen was Zabdiël,  
de zoon van Hagedolim.
- 15 En van de Levieten:  
Semaja,  
de zoon van Hassub,  
den zoon van Azrikam,  
den zoon van Hasabja,  
den zoon van Bunni;  
16 en Sabbethai,  
en Jozabad,  
van de hoofden der Levieten,  
waren over het buitenwerk van het huis Gods.
- 17 En Mattanja,  
de zoon van Micha,  
den zoon van Zabdi,  
den zoon van Asaf,  
was het hoofd,  
die de dankzegging begon in het gebed;  
en Bakbukja was de tweede van zijne broederen;  
en Abda,  
de zoon van Sammúa,  
den zoon van Galal,  
den zoon van Jeduthun.  
18 Alle de Levieten in de heilige stad  
waren tweehonderd vierentachtig.
- 19 En de portiers:  
Akkub,  
Talmon,  
met hunne broederen,  
die wacht hielden in de poorten,  
waren honderd tweeënzeventig.
- 20 Het overige nu van Israël,  
van de Priesters  
en de Levieten,  
was in alle steden van Juda,  
een iegelijk in zijn erfdeel.
- 21 En de Nethinim woonden in Ofel,  
en Ziha  
en Gispa  
waren over de Nethinim.

- 22 En der Levieten opziener te Jeruzalem  
was Uzzi,  
de zoon van Bani,  
den zoon van Hasabja,  
den zoon van Mattanja,  
den zoon van Micha.  
Van de kinderen Asafs waren de zangers  
tegenover het werk van Gods huis.
- 23 Want daar was een gebod des konings van hen,  
te weten een zeker onderhoud voor de zangers,  
voor elk dagelijks op zijnen dag.
- 24 En Pethahja,  
de zoon van Mesezabeël,  
van de kinderen van Zerah,  
den zoon van Juda,  
was aan des konings hand,  
in alle zaken van het volk.
- 25 In de dorpen nu,  
op hunne akkers,  
woonden *sommigen* van de kinderen van Juda;  
in Kirjath-Arba  
en hare onderhoorige plaatsen,  
en in Dibon  
en hare onderhoorige plaatsen,  
en in Jekabzeël  
en hare dorpen,
- 26 en te Jesúa,  
en te Molada,  
en te Beth-Pélet,
- 27 en te Hazar-Sual,  
en in Ber-Séba  
en hare onderhoorige plaatsen,
- 28 en te Ziklag,  
en in Mechona  
en hare onderhoorige plaatsen,
- 29 en te En-Rimmon,  
en te Zora,  
en te Jarmuth,
- 30 Zanóah,  
Adullam  
en hare dorpen,  
Lachis  
en hare akkers,  
Azeka  
en hare onderhoorige plaatsen.  
En zij legerden zich van Ber-Séba af  
tot aan het dal Hinnom.
- 31 De kinderen Benjamins nu van Gibeá  
*woonden* in Michmas,  
en Aja,  
en Beth-El  
en hare onderhoorige plaatsen,
- 32 Anathoth,  
Nob,  
Ananja,
- 33 Hazor,  
Rama,  
Gittaïm,

- 34 Hadid,  
Zeboïm,  
Neballat,  
35 Lod,  
en Ono,  
*in het dal der werkmeesters.*  
36 Van de Levieten nu *woonden sommigen*  
*in de verdeelingen van Juda*  
*en Benjamin.*

## 12

*Lijst der priesters en Levieten:*

- 1 Dit nu zijn de Priesters  
en de Levieten,  
die met Zerubbabel,  
den zoon Sealtiëls,  
en Jesúa optrokken:  
Seraja,  
Jeremia,  
Ezra,  
2 Amarja,  
Malluch,  
Hattus.  
3 Sechanja,  
Rehum,  
Meremoth,  
4 Iddo,  
Ginnethoi,  
Abía,  
5 Miamin,  
Maädja,  
Bilga,  
6 Semaja,  
en Jojarib,  
Jedaja,  
7 Sallu,  
Amok,  
Hilkía,  
Jedaja:  
dat waren de hoofden der Priesters  
en hunne broederen in de dagen van Jesúa.  
8 En de Levieten waren Jesúa,  
Binnui,  
Kadmiël,  
Serebja,  
Juda,  
Mattanja;  
hij  
en zijne broeders  
waren over de dankzeggingen;  
9 en Bakbukja  
en Unni,  
hunne broeders,  
waren tegenover hen in de wachten.  
10 Jesúa nu gewon Jojakim,  
en Jojakim  
gewon Eljasib,

- 11 en Eljasib gewon Jojada,  
en Jojada gewon Jonathan,  
en Jonathan gewon Jaddúa.
- 12 En in de dagen van Jojakim waren Priesters,  
hoofden der vaderen:  
van Seraja was Meraja;  
van Jeremia Hananja;
- 13 van Ezra Mesullam;  
van Amarja Johanan;
- 14 van Melichu Jonathan;  
van Sebanja Jozef;
- 15 van Harim Adna;  
van Merajoth Helkai;
- 16 van Iddo Zecharja;  
van Ginnethon Mesullam;
- 17 van Abía Zichri;  
van Minjamin,  
van Moadja,  
Piltai;
- 18 van Bilgai Sammúa;  
van Semaja  
Jonathan,
- 19 en van Jojarib Mattenai;  
van Jedaja  
Uzzi;
- 20 van Sallai  
Kallai;  
van Amok  
Heber;
- 21 van Hilkía  
Hasabja;  
van Jedaja  
Nethaneël.
- 22 *Van* de Levieten werden in de dagen van Eljasib,  
Jojada,  
en Johanan,  
en Jaddúa,  
de hoofden der vaderen beschreven,  
mitsgaders de Priesters  
tot de regeering van Daríus den Perzer.
- 23 De kinderen van Levi,  
de hoofden der vaderen,  
werden beschreven in het boek der Kronieken,  
tot de dagen Johanans,  
des zoons Eljasibs toe.
- 24 De hoofden dan der Levieten waren  
Hasabja,  
Serebja,  
en Jesúa,  
de zoon van Kadmiël,  
en hunne broederen tegenover hen,  
om te prijzen  
*en* te danken  
naar het gebod van David,  
den man Gods,  
wacht tegen wacht.
- 25 Mattanja,  
en Bakbukja,

Obadja  
Mesullam,  
Talmon  
en Akkub  
waren portiers,  
de wacht waarnemende  
bij de schatkamers der poorten.  
26 Deze waren in de dagen van Jojakim,  
den zoon van Jesúa,  
den zoon van Jozadak,  
en in de dagen van Nehemia den landvoogd,  
en van den Priester Ezra  
den schriftgeleerde.

*Inwijding van de stadsmuur:*

27 En de inwijding nu van Jeruzalems muur  
zochten zij de Levieten uit alle hunne plaatsen,  
dat zij hen te Jeruzalem brachten  
om de inwijding te doen  
met vreugde  
en met dankzeggingen  
en met gezang,  
cymbalen  
luiten  
en met harpen.  
28 Alzoo werden de kinderen der zangers verzameld,  
zoo uit het vlakke veld rondom Jeruzalem,  
als uit de dorpen van de Netofathieten,  
29 en uit het huis van Gilgal,  
en uit de velden van Gibeá  
en Azmaveth;  
want de zangers hadden zich dorpen gebouwd  
rondom Jeruzalem.  
30 En de Priesters  
en de Levieten  
reinigden zichzelf,  
daarna reinigden zij het volk,  
en de poorten  
en den muur.  
31 Toen deed ik de vorsten van Juda opgaan op den muur;  
en ik stelde twee groote dank-koren  
en omgangen,  
*één* ter rechterhand op den muur  
naar de Mestpoort toe.  
32 En achter hen ging Hosaja,  
en de helft der vorsten van Juda,  
33 en Azarja,  
Ezra,  
en Mesullam.  
34 Juda,  
en Benjamin,  
en Semaja,  
en Jeremia.  
35 En van de kinderen der Priesters  
met trompetten:  
Zecharja,  
de zoon van Jonathan,  
den zoon van Semaja,

den zoon van Mattanja,  
 den zoon van Michaja,  
 den zoon van Zakkur,  
 den zoon van Asaf;  
 36 en zijne broeders,  
 Semaja,  
 en Azareël,  
 Milalai,  
 Gilalai,  
 Maäi,  
 Nethaneël,  
 en Juda,  
 Hanani,  
 met muziekinstrumenten van David,  
 den man Gods;  
 en Ezra de schriftgeleerde  
*ging* voor hun aangezicht henen.  
 37 Voorts naar de Fonteinpoort,  
 en tegen hen over,  
 gingen zij òp bij de trappen  
 van Davids stad,  
 door den opgang des muurs,  
 boven Davids huis,  
 tot aan de Waterpoort  
 tegen het Oosten.  
 38 Het tweede dank-koor nu  
 ging tegenover *hen*,  
 en ik achter hetzelfde  
 met de helft des volks op den muur,  
 van boven den Bakovens-toren  
 tot aan den breeden muur;  
 39 en van boven de poort Efraïms  
 en boven de Oude Poort,  
 en boven de Vischpoort,  
 en den toren Hananeël,  
 en den toren Mea,  
 tot aan de Schaapspoort,  
 en zij bleven staan in de Gevangenpoort.  
 40 Daarna stonden de beide dankkoren  
 in Gods huis;  
 ook ik  
 en de helft der overheden met mij;  
 41 en de Priesters  
 Eljakim,  
 Maäseja,  
 Minjamin,  
 Michaja,  
 Eljoënai,  
 Zecharja,  
 Hananja,  
 met trompetten;  
 42 voorts Maäseja,  
 en Semaja,  
 en Eleazar,  
 en Uzzi,  
 en Johanan,  
 en Malkia,  
 en Elam,

- en Ezer;  
ook lieten zich de zangers hooren,  
met Jizrahja  
den opziener.
- 43 En zij offerden op dien dag  
groote slachtofferen  
en waren vroolijk,  
want God had hen vroolijk gemaakt  
met groote vroolijkheid;  
en ook waren de vrouwen  
en de kinderen vroolijk,  
zoodat de vroolijkheid van Jeruzalem  
tot van verre gehoord werd.
- 44 Ook werden te dien dage mannen gesteld  
over de kamers  
tot de schatten,  
tot de hefoffers,  
tot de eerstelingen  
en tot de tienden,  
om daarin uit de akkers der steden  
te verzamelen de deelen der wet  
voor de Priesters  
en voor de Levieten;  
want Juda was vroolijk  
over de Priesters  
en over de Levieten,  
die daar stonden,
- 45 en namen de wacht huns Gods  
en de wacht der reiniging waar;  
ook de zangers  
en de portiers,  
naar het gebod Davids  
*en* van zijnen zoon Salomo.
- 46 Want in de dagen Davids  
en Asafs,  
van ouds,  
waren er hoofden der zangers  
en des lofgezangs,  
en der dankzeggingen aan God.
- 47 Daarom gaf gansch Israël,  
in de dagen van Zerubbabel  
en in de dagen van Nehemia,  
de deelen der zangers  
en der portiers,  
van elk dagelijks  
op zijnen dag;  
en zij heiligden voor de Levieten,  
en de Levieten heiligden  
voor de kinderen Aärons.

## 13

*De ijver van Nehemia voor de wet:*

- 1 Te dien dage werd er gelezen in het boek van Mozes,  
voor de ooren des volks,  
en daarin werd geschreven gevonden,  
dat de Ammonieten  
en Moabieten niet zouden komen

2 in de gemeente Gods tot in eeuwigheid,  
omdat zij den kinderen Israëls niet waren tegemoet gekomen  
met brood  
en met water,  
ja,  
hadden Bileam tegen hen gehoord  
om hen te vloeken:  
hoewel onze God den vloek omkeerde  
in eenen zegen.

3 Zoo geschiedde het als zij deze wet hoorden,  
dat zij alle vermenging van Israël afscheidden.

4 Eljasib nu,  
de Priester,  
die gesteld was over de kamer van het huis onzes Gods,  
was vóór dezen  
nabestaande van Tobía geworden,  
5 en hij had hem eene groote kamer gemaakt,  
alwaar zij te voren wegleiden het spijsoffer,  
den wierook,  
en de vaten,  
en de tienden van koren,  
van most  
en van olie,  
die bevolen waren  
voor de Levieten  
en de zangers  
en de portiers,  
mitsgaders het hefoffer der Priesters.

6 Doch onder dit alles was ik niet te Jeruzalem,  
want in het tweeëndertigste jaar van Artahsasta,  
koning van Babel,  
kwam ik tot den koning,  
maar ten einde van *eenige* dagen  
verkreeg ik *weder* verlof van den koning.

7 En ik kwam te Jeruzalem,  
en verstond van het kwaad,  
dat Eljasib voor Tobía gedaan had,  
makende hem eene kamer  
in de voorhoven van Gods huis.

8 En het mishaagde mij zeer:  
zoo wierp ik al het huisraad van Tobía buiten  
uit de kamer.

9 Voorts gaf ik bevel,  
en zij reinigden de kamers,  
en ik bracht daar weder in  
de vaten van Gods huis  
met het spijsoffer  
en den wierook.

10 Ook vernam ik,  
dat der Levieten deel *hun* niet gegeven was,  
zoodat de Levieten  
en de zangers,  
die het werk deden,  
gevloden waren  
een iegelijk naar zijnen akker;

11 en ik twistte met de overheden,  
en zeide:  
"Waarom is het huis Gods verlaten?"



- Doch ik vergaderde hen,  
en herstelde hen in hunnen stand.
- 12 Toen bracht gansch Juda  
de tienden van het koren  
en den most  
en de olie in de schatten.
- 13 En ik stelde tot schatmeesters  
over de schatten  
Selemja den Priester,  
en Zadok den schrijver,  
en Pedaja uit de Levieten;  
en aan hunne hand Hanan,  
den zoon van Zakkur,  
den zoon van Mattanja;  
want zij werden getrouw geacht,  
en hun werd opgelegd  
aan hunne broederen  
uit te deelen.
- 14 Gedenk mijner,  
mijn God,  
in dezen;  
en delg mijne weldadigheden niet uit,  
die ik aan het huis mijns Gods  
en aan zijne wachten gedaan heb.
- 15 In die dagen zag ik in Juda  
die persen traden op den sabbat,  
en die garven inbrachten,  
die zij op ezels laadden;  
alsook wijn,  
druiven  
en vijgen,  
en allen last,  
dien zij te Jeruzalem inbrachten  
op den sabbatdag;  
en ik betuigde *tegen hen*  
ten dage als zij eetwaren verkochten.
- 16 Er woonden ook Tyriërs binnen,  
die visch aanbrachten  
en allerlei koopwaar,  
die zij op den sabbat verkochten  
aan de kinderen van Juda  
en te Jeruzalem.
- 17 Zoo twistte ik met de edelen van Juda,  
en zeide tot hen:  
"Wat voor een boos ding is dit,  
dat gijleiden doet,  
en ontheiligt den sabbatdag?"
- 18 Deden niet uwe vaders alzoo,  
en onze God bracht al dit kwaad over ons  
en over deze stad?  
En gijlieden maakt der hittige gramschap  
nog meer over Israël,  
ontheiligende den sabbat."
- 19 Het geschiedde nu  
als de poorten van Jeruzalem schaduw gaven,  
vóór den sabbat,

- dat ik bevel gaf  
en de deuren werden gesloten;  
en ik beval,  
dat zij ze niet zouden opendoen  
tot na den sabbat,  
en ik stelde van mijne jongens aan de poorten,  
*opdat er geen last zoude inkomen*  
op den sabbatdag.
- 20 Toen vernachtten de kramers,  
en de verkoopers van alle koopwaar,  
buiten vóór Jeruzalem,  
ééns of tweemaal.
- 21 Zoo betuigde ik tegen hen,  
en zeide tot hen:  
"Waarom vernacht gijlieden tegenover den muur?  
Zoo gij het weder doet,  
zal ik de hand aan u slaan."  
Van dien tijd af  
kwamen zij niet op den sabbat.
- 22 Voorts zeide ik tot de Levieten,  
dat zij zich zouden reinigen,  
en de poorten komen bewaken  
om den sabbatdag te heiligen.
- Gedenk mijner ook *in* dezen,  
mijn God,  
en verschoon mij naar de veelheid Uwer goedertierenheid.
- 23 Ook zag ik in die dagen Joden,  
die Asdodietische,  
Ammonietische  
*en Moabitische vrouwen bij zich* hadden doen wonen;
- 24 en hunne kinderen spraken half Asdodietisch,  
en zij konden geen Joodsch spreken,  
maar naar de taal van ieder volk.
- 25 Zoo twistte ik met hen,  
en vloekte hen,  
en sloeg *sommige* mannen van hen,  
en plukte hen het haar uit;  
en ik deed hen zweren bij God:  
"Indien gij uwe dochteren aan hunne zonen zult geven,  
en indien gij van hunne dochteren voor uwe zonen  
of voor u zult nemen!
- 26 Heeft niet Salomo,  
de koning Israëls,  
daarin gezondigd,  
hoewel er onder vele heidenen geen koning was  
gelijk hij,  
en hij zijnen God lief was,  
en God hem tot koning over gansch Israël gesteld had:  
ook hem deden de vreemde vrouwen zondigen.
- 27 Zouden wij dan naar ulieden hooren,  
dat gij al dit groote kwaad zoudt doen,  
overtredende tegen onzen God,  
doende vreemde vrouwen *bij u* wonen?"
- 28 Ook was er *een* van de kinderen van Jojada,  
den zoon Eljasibs,  
den Hoogepriester,

de schoonzoon geworden  
van Sanballat den Horoniet;  
daarom joeg ik hem van mij weg.

29 Gedenk aan hen,  
mijn God,  
omdat zij het Priesterdom hebben verontreinigd,  
ja,  
het verbond des Priesterdoms  
en der Levieten.

30 Alzoo reinigde ik hen  
van alle vreemden;  
en ik bestelde de wachten  
der Priesters  
en der Levieten,  
elk op zijn werk;

31 ook tot het offer des houts  
op bestemde tijden,  
en tot de eerstelingen.

Gedenk mijner mijn God,  
ten goede.